

Η ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗ,

ΤΟΜ. Δ'.

ΑΡΙΘ. 43.

Συνδρομή προπληρωτέα,
Εἰς τὸν ἑαυτοῦ τοῦ Κράτους ἀνά
48 φλλ. Σελ. 2.
Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Δρχ. 4.
Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἡ γραμ-
μὴ ὁδ. παλαιὸς 3.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα
εἰς τὸ Τυπογραφεῖον ΚΕ-
ΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.
Αἱ ἐπιστολαὶ ἐπιγράφονται πρὸς
τὸν ἐνταῦθα Συντάκτην τῆς
«ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ»

Κεφαλληνία 12 Σεπτεμβρίου 1861.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ.

Ἄρθρον Γ'.

Κ. Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ

Ἱατρός, Ἐφημεριδογράφος, Ἐμπόρος.

κτλ. κτλ. κτλ.

Εἰμυστε ἑτοιμοὶ νὰ χρῶσθαι, κατὰ τὸ σύνθημα τῆς
στήλας τῆς Ἀποθήκης μας μὲ μίαν εἰκόνα, καὶ μεταξὺ
αμνηστίας καὶ φόβου κρατοῦμε τὸ ταπεινὸν μας πε-
νέλλο ἀτηχομένο στὸν ἀέρα. Τὶ θέ νὰ πῇ τοῦτο;
τὸ πενέλλο ὅπου καλὰ ἢ κακὰ ἐσχέδιασε τὰ ἀρι-
στοκρατικὰ μούτρα τοῦ Δανδόλου, τὸ πενέλλο ὅπου
ἐζωγράφησε τὴ δημοτικὴ μούρη τοῦ Λιθαβινοπούλου, τὸ
πενέλλο ὅπου σὰς ἐπαράστησε τὰ γυφτο-σλα-
βικὰ κάλλη τοῦ Ἀρβανιτάκη, τὸ πενέλλο τέλος
πάντων ποῦ ἐδανεισθήκαμε ἀπὸ τὸν καλλιτέχνην Μαν-
τζακίον, λέτε νὰ ἐκατάντησε, πάλε-πάλε, ἓνα μουντί
... καὶ τέτοιο ὥστε νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ ἰχνογραφῇ οὔτε
τὴν πατρίδα τοῦ φυσιογνομίαν τοῦ φιλτάτου μας συνα-
δελφοῦ, τοῦ ἐθνικοῦ Λομβάρδου, ἄχ! ἔτσι βέβαια πρέπει
νὰ καίκοι καίκοις ὁ ἐραστής ὅπου μακριὰ ἀπὸ τὴν
ἐκείνην, πρῶτος ἐτόλμας μὲ μίαν καρβουνιθρά
ἐπὶ τῆς κλασικῆς ἐκείνης μουντζούρας, ποῦ ἐ-
στράφηκε τὸ ἔμβρυον τῆς ζωγραφικῆς τέχνης, καὶ ποῦ
ἐπὶ τῆς μὲ τὸν κατὸν νὰ γεννήσῃ τοὺς Ἀπελλεῖς, τοὺς
Ροσσίνους καὶ τοὺς Μαντζαβινάδες! Γεννημένη μόλις
ἐπὶ τὰ φλογερὰ ἀγκαλιάσματα τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ
Χωρισμοῦ, παιδί κλαψουδιόκο καὶ μουρδούκο, φασκισμένο
μέσα στα σπέρματα τῆς πρώτης ἡλικίας, τί ἄλλο ἐμ-

πορῶσε νὰ κάμῃ ἐτότε παρὰ μουντζούρας καὶ μουρ-
δουλιαῖς; μὰ νὰ τί ὥραϊο κοπελοῦδι γίνεται στα χέ-
ρια τοῦ Ζεύδου, νὰ πῶς ἀξάνει εἰς ταῖς φιλόστοργαῖς
φροντίδες τῶν Τιτιανῶν καὶ Τιντορέτων!., κ' ἂν τῶρα
τῆνε βλέπετε ἀλαξομουσουδιασμένη καὶ κάπνυ-κάπνυ
καὶ μουρδουλεμένη σὴν ἀγκαλίᾳ τῆ δικῆς μας ἢ τοῦ Κου-
διέλου, εἶναι γιὰ νὰ σὰς θυμῇ πῶς ἀπὸ μουντσουριά
ἄρχισε καὶ σὲ μουντσουριά θὰ τελειώσει. ὦ! πόσο μὰς
ἀπομάκρυνε ἀπὸ τὴν ὑπόθεσί μας, ἡ κλίσι καὶ ἡ ἀγάπη
μας γιὰ τὴν ὥραϊαν ἐτούτη τέχνη, ἀναγνώσταις, γιὰ τὸ
θεῖο, μὴ μὰς ξεσυνερισθῇτε!

Κρατοῦμε τὸ πενέλλο μας ἀνάερα, καὶ δὲν ἤξε-
ρουμε ποῦθεν νὰ πρωτομουντζουρόσουμε τὸν ἐντιμό μας
συνάδελφο... ἂς βάλομε ὅμως τὴν ἄντροπῆς κατὰ
μέρος καὶ ἂς ἀρχινήσουμε ἀπὸ τὸ κεφάλι, ὅχι ὅπως ἐ-
κείθενε βρωμεῖ ὁ ἥρωας μας, ἀλλὰ διότι ἔτσι ἀπαιτεῖ ἡ
τέχνη: Θεωρούμενο τὸ κεφάλι ἐκεῖνο ἀπὸ πολὺ κοντὰ
καὶ μὲ μάτι πολὺ προσεκτικὸ ἀμέσως φαίνεται ὅτι ἀνή-
κει εἰς τὸν Λομβάρδον, δηλαδὴ σ' ἓνα μεγάλον ἀνθρώπον.
Ἄς τοῦ βγάλουμε ὁμορφ' ὁμορφα τὴ σκουφοῦλα (μὲ
κίνδυνον κηόλες νὰ συναχωθῇ), καὶ μὲ τὸν Schwarzklen
ἀνὰ χεῖρας, ἂς ἀρχινήσουμε τὴν φρενολογικὴν ἐπιθε-
ώρησιν μαλαζόντες κοντὰ-κοντὰ τὴν ἐθνικὴν τούτη
κουκούτ'ζα εὐρίσκουμε ἐν πρώτοις τὴν σγοῦμπα τοῦ
πατριωτισμοῦ νοτιοανατολικῶς τοῦ δεξιοῦ τοῦ
αὐτιοῦ, πολὺ καλὰ ἀνεπτυγμένη καὶ σχεδὸν-σχεδὸν ἴσια
μ' ἓνα αὐγὸ γαλλίτικο, πλὴν στενὰ ἔντριμωμένη ἀνάμεσα
σ' ἄλλαις δύο ὅχι ὀλιγώτερον φουσκομέναις, ὅπου κατὰ τὸ
φρενολόγο μας εἶνε: ἡ τῆς χρηματολατρείας
καὶ ἡ τῆς καταστροφῆς!... μὴν ξαφνισθῇτε ὅμως
διότι κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Schwarzklen ἓνα τοιοῦτον
σμπλεγμα φρενολογικῶν σγομπῶν ἀποτελεῖ ἐθνικὸν
τὴν χαρακτὴρ τὸν ὁποῖον δύναται πρὸς στερῆσιν
ὀνομάσκειν Λομβάρδισμόν ἀναμφόβολως εἰς τὴν
εὐτυχὴ ταυτην φρενολογικὴν διάθεσιν χρεωστοῦμεν τὰ
ἐθνικώτερα ἄρθρα τῆς Φωνῆς τοῦ Ἰονίου, τὴν 20 Ἰου-
νίου, τὴν 13 Ἰαννουαρίου καὶ πλῆθος ἄλλων γεγονότων

τὰ ὅποια μᾶς ἐσύλλεξεν ἡ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ τοῦ βιογράφου τοῦ Λασκαράτου. Ἐπειτα ἀπὸ αὐταῖς ταῖς τρεῖς ἐρχονται καὶ ἄλλαι σ γ ο ὑ μ π α ι ς ὅχι τόσο σημαντικαῖς: π. χ. ἡ τῆς Εὐ γ λ ω τ τ ί α ς ἡ ὅποια συγχέεται σχεδὸν ὁλοτελῶς, ἀπὸ τὰ δεξιὰ μὲν μετὰ τῆς φ λ υ α ρ ί α ς, καὶ ἀριστερόθεν μετὰ τῆς κα κ ο λ ο γ ί α ς κτλ. κτλ. Ἡμεῖς μολονότι ἐκρανιοσκοπήσαμεν τὸν φίλτατόν μας συναδέλφον, δὲν εἴμεθα ὅμως καὶ καλὰ - καλὰ πεπεισμένοι εἰς τὸ ἀλάνθαστον τῆς φρενολογίας... πόσοι καὶ πόσοι δὲν εἶνα τάχα σκεπασμένοι, ὅχι μόνον εἰς τὴν καθαυτὴ κεφαλὴν, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ το κοῦτελον, μετὰ τὰ πλέον χαρακτηριστικὰ καὶ ἐπίφοβα ἐξοχιοῦματα καὶ εἶναι ὅμως καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ᾔνεσι αἱ καλλήτεροι καὶ ἐντιμώτεροι ἄνδρες τῆς Κοινωνίας μας; Ἀς ἀφήσωμεν λοιπὸν τὰς φρενολογικὰς ἀνομαλίας τῆς κεφαλῆς τοῦ Λομβάρδου, διότι δὲν ἠθέλαμεν τελειώσει καὶ ποτὲ, καὶ ἄς ἐξακολουθήσωμεν μουντζουρόνοντες:

Μαλλὰ ἄγρια κοκκινοκάστανα, σὰν ἐκεῖνα ὅπου ὁ Λουμὰς ἔδιδε τοῦ Βενιδέτου τοῦ καὶ ὁ Sue τῆς Μαγιοῦ του, μάτια καστανογάλανα ἐκφραστικώτατα, χυδαῖστί κ ο υ ρ β ὀ μ α τ α, χρῶμα προσώπου καθαρομελαχροινὸς ἐκεῖνο τῶν κατοίκων τῶν Τροπικῶν, μύτη μυτερὴ καὶ ρουθούνα ἀνοικτὰ — στόμα σχεδὸν χωρὶς ἀχείλια καὶ μ' ἓνα χαμόγελο ἀκαταπαύστως πλανώμενον ἀπὸ τῶνα εἰς τάλλο ἄκρον, τὸ ὅποιον εἶνε περισσότερο ἐκφρασις χολῆς παρὰ χαρᾶς, μηδεῖαμα ὅμοιον πολὺ μ' ἐκεῖνο τοῦ Κόμητος Λουγάρτου. (ὅρ: Sue Ματίλδη τόμ. 3.ος) Πρὸςθεσε ἓνα ζευγάρι μύστακας εἰς ἄκρον ἐλληνικὸς καὶ μία σκούφια εἰς ἄκρον Ζακυνθινὴ, καὶ ἔχεις ἀπὲν κατὰ τὴν σκιαγραφίαν τῆς κεφαλῆς τοῦ πατριώτου τῆς ια. Βουλῆς. Ὡραῖον ὅμως πρόσωπον ἐκεῖνο ὅπου κάθε στίγμῃ μᾶς θυμᾶει τῇ λαμπραῖς ἐκείναις καὶ ἀνεπίστροφαις ἡμέραις τῆς Κλασικῆς ἀρχαιότητος! ἔτσι ὥραῖοι βέβαια πρέπει νὰ ἐφαινότανε τὸν παλαιὸν καιρὸ οἱ Κλέονες καὶ οἱ Ἰπέρβολοι οἱ Σατούρνιοι, οἱ Γράκχοι καὶ οἱ Μάριοι οἱ Ροθεσπίεροι καὶ οἱ Μαράτοι· ἀν καθίνας τοὺς ὅμως ἤθελε ἔχει μία σκούφια σὰν ἐκείνην τοῦ Λομβάρδου — Τέτοια μύτη καὶ τέτοια ἀχείλια πρέπει νὰ ᾔχε ὁ πολυμήτης Ὀδυσσεύς, τέτοια μυστᾶκα ὁ τουρκοφάγος Νικηταρᾶς!.. Ὡς καικείνη ἡ σκούφια ὅπου σὲ κάθε ἄλλῃ κεφαλῇ ἤθελ' εἶνε ἡ παρωδία ἐκείνης τοῦ Ριγολέτου, στὸ κεφάλι τοῦ συναδέλφου μας Λομβάρδου μᾶς θυμᾶει τὸν ἥρωα ἐκεῖνον τοῦ Πλουτάρχου ὅπου μετὰ μία τέτοια ἐπικράτρεχε τοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν τ ρ α γ ω δ ῶ ν καὶ μ α ι ν ὀ μ ε ν ο ς. Ἀν ἡ σκούφια τοῦ Μαρίνου μᾶς χαλᾷ ὅλα μας τὰ ἐλληνικὰ ὀνείρατα, καὶ ἀπὸ τὸν ῥοδόχροον κολοφῶνα τῆς εὐτυχισμένης ἀρχαιότητος μᾶς ῥοδολαεῖ, μετὰ μία κλοτσιὰ στὰ καθίσματα, στὰ βάραιρα τῆς ἀθλιότητος τῆς Νέας μας Ἐποχῆς, ἐκείνη ἀπ' ἐναντίας τοῦ Λομβάρδου μᾶς συνεπέρνει εἰς ἐνδοξοὺς ἡμέρας, εἰς κλασικὰς ζουρλαμάδας — τόσο ἀληθεύει ὁπῶς ἡ σκούφια δὲν κάνει τὸν βουλευτὴ ἀλλ' ὁ βουλευτὴς τὴν σκούφια ὦ! βέβαια καὶ τὸ ἀχρεϊότερο καὶ βρωμερότερο ἀγγεῖον στὸ κεφάλι τοῦ Λομβάρδου ἤθελε λάβει σχῆμα

πατριωτικὸ καὶ μυσχοβολία ἐθνική!.. ἐνθ καὶ βασιλικὸν στέμμα δὲν ἤθελε ἀλλάξει τὸ Μαρίνον ἀπὸ Μαρίνον. (Ἀκολουθεῖ.)

Συμφωνοῦντες πληρέστατα μετὰ τὴν ἐπομένῃν διαμαρτύρησιν ἐνὸς συναδέλφου μας, εὐχαρίστως τὴν καταχωρίζομεν εἰς τὰς στήλας μας:

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΙΣ.

Διαμαρτυρούμεθα κατὰ τῆς φοικαλέας ἠθικῆς βίας ὅπου γένεται σήμερα στὴν Ἰσραηλιτικὴν Κοινωνίαν στὴ Ζάκυθο. Ἠθικὴ βία ἐνεργημένη ἀπὸ ἓνα Τσαρατάνο ἀρχιλιᾶπῃ!

Τὰς ἀπερασμένας, ὡς ὅλοι γνωρίζουμε, ἔγινε μία προσβολὴ στοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὸ Κοιμητήριότους εἰς τοὺς Κορφούς, καὶ ὁ Ἀρχιερέας τῶν Κορφῶν ἐδικαίωσε τοὺς προσβαλμένους Ἰσραηλίτας μετὰ μίαντου γενναίαν χριστιανικὴν Ἐγκύκλιον, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπαράγγελλε στοὺς χριστιανούς σέβας διὰ τοὺς Τάφους, καὶ ἀδελφικὴν παγκόσμιον ἀγάπην. Εἰς τὴν χριστιανικὴν φωνὴν τοῦ Ἀρχιερέως ἐκεῖνου ὅλοι οἱ τίμιοι καὶ νοήμονες Ἐφταννήσιοι ἐνώσανε καὶ αὐτοὶ τὴ φωνήν τους, καὶ εἶπαν ὅτι τὸ αἶσθημα τοῦ Ἀρχιερέως ἦταν τὸ αἶσθημα τὸ δικό τους. Μόνοι δύο ἀσυνειδίστοι Τσαρατάνοι, ὁ Τσαρατάνος τῶν Κορφῶν καὶ ὁ Τσαρατάνος τῇ Ζάκυθο, κολακεύοντες τὰ χτηνώδη ἐνστίγματα τοῦ χτηνώδους ὄχλου, ἐκαταφερθήκανε κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως, κατὰ τῆς δημοσίας φωτισμένης γνώμης, καὶ κατὰ τῶν ἀδυνάτων κατατρεγμένων!... ἀλλ' ἡ δημοσία φωτισμένη γνώμη, ποῦ τώρα πλέον ἀρχίζει νὰ λαβαίνει αὐθεντίαν ἀνάμεσμάς, τοὺς ἐπίπληξε καὶ τοὺς ἀποστόμοσε.

Τέτοια ἦταν ἡ θέσις τῆς ὑποθέσεως ὅταν, ξαφνίζομαστέ μετὰ μίαν Διαδήλωσιν ὑπογραμμμένην ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος εἰς τὴ Ζάκυθο, τυπομένην στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἰδιοῦ τοῦ Τσαρατάνου τῇ Ζάκυθο, μίαν Διαδήλωσιν ἐναντίον, ἐν γένει, εἰς ὅλους ὅσους ὑψώσανε τὴ φωνὴν ὑπὲρ τῶν προσβαλμένων Ἰσραηλιτῶν τῆς Κερκύρας!... Εἰς τὴν Διαδήλωσιν τούτην τὴν ὁποίαν ὁ Τσαρατάνος ἔκαμε ὑβριστικὴν ὅσον τὴν πιθυμοῦσε, θυνιατίζει αὐτὸς - εαυτὸν, τὸν συνεργάτην Βερίκιο, καὶ τὸν Ὀχλο τῇ Ζάκυθο, λέγοντας ὅτι, ἄ μ πο τε ν ἂ ν τοὺ ς ὁ μ ο ι ᾶ ζ α ν ε (ἐκεῖνων τῶν τριῶν γαιδάρων) ἐκεῖνοι ποῦ ὑψώσανε τὴ φωνὴν ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν!... Ἀκολουθῶν, τὸν δυστυχῆ ἀντιπρόσωπον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος, ἀφοῦ τὸν ἔκαμε νὰ γλύψῃ τὸ ὑποπόδιον τῶν δημίων του, τὸν κάμνει ἀκόμη νὰ κράξῃ τοὺς εὐεργέτας του alcuni barbassori, che affettando entusiasmo patriottico e moderna sapienza, ed erigendosi in maestri della Società con interessate scritture, danno a dividere gollaggine e spietatezza!.. (1) Καί,

(1) Πᾶρε τὸ μερτικόν σου, Πανιερώτατε!

λογάται, είναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁποῦ γράφει!... Ἀθλιότης ἀθλιότητων!... Τὰ πάντα σου ἀθλιότητες, καυμένη Λομπάρδε!...

Καυμένη Λομπάρδε, πῶς σφάνηκε νὰ κάμης νὰ σοῦ υπογραφῇ μία τέτοια δήλοσι ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς Ἰσραηλῆτας τῆς Ζάκυθος, κατορημένους ἀπουκάτου στὴ κρίκη τοῦ μαχαιριοῦ σου; Μὴν ἐλεγες νὰ μᾶς τὴν παρουσιάσῃς σὰν αὐτὸ ὁρμητὴν ἀπὸ αὐτοὺς, καὶ καθὼς λέν ἐκεῖνοι ποῦ στὸν πλατύφορο πουλοῦνε τὰ σύκα, σὰν ἀμάλα γῆ; Ἡ μὴ σφάνηκε πῶς ἓνα παρόμοιο Μπουσολότο θὰ βάλῃ ἓνα μπάλομα στὴν τρύπα τῆς καμῆς. Μὰ, ἄθλια μπαλόματα, καυμένη Λομπάρδε... κόψεις τὴ μύτη σου καὶ μπαλόνεις τ' αὐτιά σου!... Μὲ τὴ δήλοσι τούτη, εἰς τὴν ὁποία τοὺς ἐβίασες νὰ υπογράψουνε, δὲν ἐδεῖξες ἄλλο παρὰ τὸν βαθμὸν τῆς δουλείας τῶν αὐτῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν λιπουριά σου καὶ στὸ μαχαίρισον!...

Ἐμπρὸς σ' ἓνα τέτοιο ἀναίσχυντο καὶ φρικαλέο γεγονός, ἡ δημόσια φωτισμένη γνώμη τῶν νοσημόνων τιμῶν διαμαρτυρεῖται, καὶ διαδηλεῖ ὅτι, σὺ δὲν ἀπαρθενίζεις πλέον εἰς τὴν Ἑφταννήσιον Κοινωνίαν τὴν ὁποίαν ἐπρόδωσες καὶ ἀτίμασες πάντα σου. Σὺ δὲν εἶσαι πλέον Ἰόνιος, ἀλλὰ μία Παρασαρκίδα, ἓνας Καρχίνος ὁποῦ θρέφεται καὶ παχύνει ἀπὸ τὰ σπλάγγα τῆς Ἑφταννήσου. Σὺ δὲν εἶσαι παρὰ ἓνας ἀσυνείδηστος Τσαρατάνος πουλημένος εἰς τὴν χτηνώδη ἀνοησίαν τοῦ ὄχλου τοῦ Ζάκυθος, τὸν ὁποῖον ἀρμές σὰ γίδισον, καὶ ντροπιάζεις σὰ μπαλίνισον.

Α. Α.

(ΛΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΤΗΣ

« ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ »)

Ἡ Μάγισσα ! (Σπουδαιολογία).

Πρὸ εἴκοσι σχεδὸν ἡμερῶν ὑψηλὸς τις ὑπάλληλος τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως προσεκάλεσεν ἀπὸ Ἰωάννινα μίαν Μάγισσαν, ἡ ὁποία καθὸ τοιαύτη χαίρει μεγάλην φήμην εἰς τὴν Ἠπειρον, ἵνα ἐρωτήσῃ αὐτὴν ἂν ἀπὸ ὑψηλὸς θὰ γίνῃ ἱψηλότατος καὶ ἂν δύναται καὶ αὕτη (ἡ Μάγισσα) νὰ τὸν βοηθήσῃ διὰ τῆς τέχνης αὐτῆς εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα εἰς ὃν ὁλονὲν ἀγωνίζεται.

Ἡ Μάγισσα ἐλθοῦσα εἰς Κέρκυραν καὶ ὁδηγηθεῖσα ἐν μεγάλῃ μυστικότητι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἱψηλοῦ ὑπαλλήλου, ἔμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας χωρὶς οὐδεὶς ἄλλος νὰ τὴν ἴδῃ παρεκτὸς τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς « Διαολαποθήκης » ὅστις εἶναι ἕτερος διάβολος. Ἀπῆντησε λοιπὸν εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν ὅτι εἶναι εὐχολοτικὸν νὰ στρεφῇ ἡ θάλασσα παρὰ ὑψηλὸς καὶ ὑπάλληλος νὰ γίνῃ ἱψηλότατος. Ἡ ἀπάντησις τῆς Μάγισσας δυσπρόστησεν τοῦ ὅς ἦτον ἐπόμενον τὸν ὑψηλὸν καὶ ὑπάλληλον καὶ τὴν οἰκονομίαν του, καὶ θερμῶς παρ' αὐτῆς παρεκαλέσθη νὰ θέσῃ ἐν ἐνεργείᾳ πάντα τὰ μέσα τῆς μαγικῆς τῆς τέχνης ὅπως ἐπιτύχῃ ὅτι φαίνεται ὅτι θέλει ἀποτύχει. Ἡ Μάγισσα ἐπανελάθεν ὅτι εἶναι ἀδύνα-

τος ἡ ἐπιτυχία· κατεσκεύασεν ὁμως τρεῖς μπάλες καὶ εἶπεν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἱψηλοῦ καὶ ὑπαλλήλου — ἂν ταῖς τρεῖς ταύταις μπάλας ἡμπορέσῃτε νὰ ταῖς βάλητε ἢ εἰς τὸ ποτὸν ἢ εἰς τὸ φαγητὸν ἐκείνου ὁ ὁποῖος θὰ διορίσῃ τὸν ἱψηλότατον (ἡ Μάγισσα δὲν ἤξευρε βεβαίως εἰς ποῖον ἀπόκειται νὰ κάμῃ ἱψηλοτάτους) τότε καττὶ δύναται νὰ γίνῃ.

Ἡ Μάγισσα, ὡς εἶπομεν, ἀνεχώρησε καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ ἱψηλοῦ καὶ ὑπαλλήλου σκέπτεται πῶς νὰ δώσῃ ταῖς τρεῖς μπάλας ὅπου πρέπει ἴσως νὰ κάμωσι νὰ γίνῃ ὁ ὑψηλὸς ἱψηλότατος.

Ἄν ὁ ἀναγνώστης ἔχῃ περιέργειαν νὰ μάθῃ τίς ὁ ἱψηλὸς ὑπάλληλος ὅστις κατὰ τὸ 1861 μ. χ. μετὰ μίαν Μάγισσαν θέλει ν' ἀνέβῃ τὴν βαθμίδα τοῦ ἱψηλοτάτου ὡς ῥίψῃ ἐν βλέμμα εἰς τὰς νήσους, ὡς ἐξετάσῃ εἰς ποῖαν τῶν ἐπτὰ πιστεύονται καὶ γίνονται περισσότερα μάγια καὶ θέλει ἐκπληρώσῃ τὴν περιέργειάν του.

Κερκύρα τῇ 24 Αὐγούστου 1861 ν. ἔ.

Σ. Μ.

Κατ' αὐτὰς ἐν τῇ ἀδελφῇ νήσῳ Λευκάδι, ἐτελευτα καλοκάγαθος καὶ ἀγγίνους νέος· ὁ συμπολίτης μας Σ. Π. Δρακόπουλος — Λέξου καὶ ἡμῶν, δυστυχὲς φίλε, τὴν πάνδημον ταύτην τῆς λύπης μας ἐκφρασίαν ὡς ἐπιμαρτύρησιν τῆς ἐναρέτου καὶ βραχείας σου παρ' ἡμῖν ἐπιβιώσεως, δάκρυ οὐχὶ ἐκ τῶν ἥττον εἰλικρινῶν ὅσα τοῦ αἵματός σου μνήματος τὴν πλάκα κατάδροχον!..

ΜΗΤΡΙΚΗ ΔΕΗΣΙΣ.

Αὐγὴν ἄνθος τοῦ Μαγιοῦ, παιδί χαριτωμένο!

Ἄλλους εὐφραίνει ἡ ζωὴ,

Ἐσὲ θανάτου ἡ πνοή

Σ' ἀφήνει μαραμένο!

—ο—

ὦ! πανηγύρι σήμερ ὁ Χάρος ἐτοιμάζει,

Κ' ἓνα μυστήριο τ' οὐρανοῦ,

Καρδιάς, συνάμα καὶ τοῦ νοῦ

Τῇ λαύρᾳ, ἡσυχάζει.

—ο—

Σ' τὴν ἡσυχίᾳ τῆς νυκτὸς, ἡ αὔρα μόλις πνέει,

Καὶ μία μάννα θλιβερῇ,

Τὸ πεθαμένο τῆς παιδι,

Πικροθρηνεῖ, καὶ λέει:

—ο—

Ἐμὲ θρηνεῖτε, μὴ αὐτό!... κυτὰζτε ἀντικύ μου,

Πετὰ ἐν ἄστρῳ φαῖνο

Εἰς τὸν γαλαξίον οὐρανόν!...

Τὸ βλέπω!... εἰν' τὸ παιδί μου!...

—ο—

Ω Παναγία ! δέξου το, σιμά με τὸν υἱό σου,
Καὶ βάλετο εἰς τὴν ἀγκαλίαν.....
Καὶ κοίμειέ το με φίλια.....
Σὺν νύττανε δικόσου!...

Ιουλίου 29. ε. π.

M. Θ.

ΤΟ ΜΟΗΡΟΛΟΪ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ
ΤΗΣ Ν. ΕΠΟΧΗΣ.

Τὴν ἀλήθεια... τὴν ἀλήθεια... δὲν μπο-
[ρῶ νὰ ἀγροικήσω.
Εἰς τὸ στήθι μου ἀπάνου κάθεται... θὰ ξεφυχήσω.
Συφορά μου! ἦρτ' ἡ ὥρα τὴ μπαμποῦτα νὰ μᾶς ἐγάλουν.
Καὶ σὲ πλάγιον τετάρτου τῶ ἀγυρταίαις μᾶς νὰ ψάλλουν.
Συφορά μου! Συφορά μου!
Μόρκεται ἀπὸ τὸ κακὸ μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βραχιά μου.
Τάχατες γὰρ τὴν Πατρίδα τόσα χρόνια πῶς δουλεύω.
ἤξευρα μῶμορφον τρόπο νὰ τρυγῶ καὶ νὰ μαζεύω.
Σὲ χορὸ χειροπιασμένους μ' ἄλλους τέτοιους μασκαράδες
ἤξερα νὰ σακουλώω τοῦ λαοῦ μᾶς τοὺς παράδες.
Ἀλλὰ τώρα;... Συφορά μου!
Μόρκεται ἀπὸ τὸ κακὸ μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βραχιά μου.
Παδοβάνος καὶ Λομπάρδος ἦτανε τὰ δυὸ μπαστούνια
ὅπου ἐκράτουνε στὸ χέρι κ' ἔτρεχα μὲς τὰ καντούνια.
Μὲ τῆς Ἑνωσις τὸ δίσκο εἰς λαϊκὸ μου κρεμασμένο...
Κ' ἐγελοῦσα τόσα χρόνια τὸ λαὸ μᾶς τὸν καίμενο!...
Ἀλλὰ τώρα;... συφορά μου!
Μόρκεται ἀπὸ τὸ κακὸ μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βραχιά μου.
Μῶπιστεύανε πῶς εἶμαι σφόδρα, σφόδρα πατριώτης.
Κ' ἐλησμόνησαν τί μοῦπε σταῖς ἀρχαῖς ὁ Παναγιώτης.
Δὲν ἠδολέπανε οἱ καίμενοι ἀποπίσωθε ποῖο χέρι
Μὲ κεντάει καὶ ποῖο στόμα μοῦ σουρῖζι τί συμφέρεῖ...
Ἀλλὰ τώρα; συφορά μου
Μόρκεται ἀπὸ τὸ κακὸ μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βραχιά μου.
Εἶν' ἀλήθεια ὅτι εἶμαι τετραγωνικὸ κεφάλι.
Καὶ τὰ ἄλλα μου Ὁμήρου στόμα δὲν μπορεῖ νὰ ψάλλῃ.
Ἄφεςτε τὰ περασμένα· τὸ στερεὸν συλλογισθῆτε...
Στὸ κουτί μου βάρτε μέσα τὴ ζωὴ σας νὰ χαρῆτε.
Δὲν ἀκούτε;... Συφορά μου!
Μόρκεται ἀπὸ τὸ κακὸ μου νὰ τὰ ρίξω στὰ βραχιά μου.
Δὲ μοῦ δινετε; χαμένοι! ἔγνωια σας, ἐγὼ σὰς φτιάνω.
Τί! στοχάζεσε ἀνάγκη πῶς σὰς ἔχω; μπά! σὰς κ...
Ὅσο ἔχει ὁ Ω!... καὶ ἡ τσέπη μου βαραίνει...
Τὸ κουτόωργο τῆς Πόλης ἔπειτα ἀς ὑγειαινῇ...
Μὴν κ' ἐκείνος... συφορά μου...
Δὲ μοῦ δώσουν, τότες φίλοι πλύνετε μου τὰ βραχιά μου.

ὁ Ἀρμοστής δυσκινεσγέτων κατὰ τῆς κακοβουλίας
τῆς παρούσης γενεᾶς τῶν Βουλευτῶν, θὰ χύσει ἀπὸ
τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου τοῦ καὶ νὰ πνίξῃ πᾶσαν
πνοὴν ζωσαν!!.. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ Σὺρ Στόρξ
μὴ τοὺς ἀμαρτωλοὺς μετὰ τῶν πταιστών συγχύσῃς!..
Δὲν εἶνε ἄρα γε μετὰξὺ τῆς ἐναγοῦς ταύτης γενεᾶς,
τόσοι οἵτινες κατ' εἰκῶνα καὶ ὁμοίωσιν
σου δημιουργηθέντες ἐτήρησαν, καθ' ὅσον ἡ
δυνήθησαν καὶ θέλουν τηρήσει, ἀν τοὺς ἀφήσῃς νὰ ζή-
σωσι, τὰς ἐντολάς σου; διατὶ τὰ πιστὰ ἐκεῖνα καὶ ἀ-
νόμιαν τῶν ἄλλων; δὲν ἀκούεις, δὲν ἀκούεις; ἄλλα κλαί-
ουσι καὶ ὀδύρονται καὶ ἄλλα σὲ μέμφονται καὶ δὴ καὶ
διαμαρτύρονται. Γενοῦ ἴλεως ὦ Πολυεὐσπλαγγε, εὖρε
τοῦλάχιστον ἓνα Νῶε καὶ σῶσε τον με τὴν οἰκογένειάν
του καὶ με ὅσα ζωὰ ἀναγκαιοῦσι ἵνα πάλιν οἰκηθῇ ἡ
καταποντιζομένη τῶρα Βουλὴ!.. Ἀλλ' ἀλοίμονον φο-
βούμεθα μήπως με ὅλους σου τοὺς Κατακλυσμοὺς, καὶ
τὰ ζωὰ ἐκεῖνα ποὺ θὰ διασώσεις εἰς παρακοὰς πάλιν
καὶ λατρείας εἰδώλων περιπέσωσι, καὶ ἔσται τότε ἡ
ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης!..

— Συνετάχθη καὶ κυκλοφορεῖται εἰς Ληξούριον, ἀνα-
φορὰ περὶ καταργήσεως τῆς Πετριτσίου Σχολῆς, ἵνα αἱ
πρὸς συντήρησίν της ἄχρις ὥρας δαπανομεναι πρόσδοι
χρησιμεύσωσι πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς Προκυμαίας!!!...
Τί τὴν θέλομεν τὴν Σχολὴν (λέγουσιν οἱ ὑποκινηταὶ
τοῦ ἀνοσιού τουτοῦ ἔργου) τί τὴν θέλομεν τὴν σχολὴν
ὅσο ἔχωμεν μίαν προκυμαίαν, ἀρκετὰ μακρὰν δ' ἂν
περιπατῶμεν καὶ ἀρκετὰ εὐρεῖαν διὰ νὰ καθήμεθα;...
ἵνα μὴ καθέζωνται λίθοι ἐπὶ λίθων ἠθέλαμεν τοῖς ἀ-
παντήσῃ, ἀλλ' ἐν τούτοις, ὑποσχόμενοι νὰ ἐπανεέλθωμεν
ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τουτοῦ ἀντικειμένου συνιστῶμεν
εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Ληξουραίους προσοχήν.

— Προσκαλοῦμεν ἡγοῦν παρακαλοῦμεν τὸν ἔντιμον
Ἀγορανόμον μας νὰ φροντίξῃ κατὰ καὶ περὶ τῆς Ἀγορᾶς
μας, ὅταν αἱ πολυποικιλοὶ τοῦ ἐπασχολήσῃς τουτῷ ἐ-
πιτρέψωσι — ἅς ἐπιστήσῃ δὲ πρὸ πάντων τὴν προσοχήν
εἰς τὴν ποιότητα καὶ εἰς τὴν σχετικὴν διατίμησιν τοῦ
ἄρτου — διότι κατὰ τοῦτο μάλιστα χωλαίνει τὸ Ἀγο-
ρανομικὸν μας σύστημα.

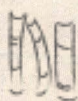
— Εἰς τὸν φίλον Παρατηρητὴν ἀνέγνωμεν σχοι-
νοτενὴ Ἀλληλογραφίαν μετὰξὺ τοῦ ἱππότου Α. Εὐδιά
καὶ τοῦ Περιωνύμου Ψυχολόγου Κωτσίρη, εἰς ὃν ἠθέλα-
μεν καὶ ἡμεῖς κατὰ εὐσεβάστως ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ
παρατηρήσωμεν, ἀλλὰ τὸ στενὸν τοῦ φύλλου δὲν μᾶς
τὸ ἐπιτρέπει ἐπὶ τοῦ παρόντος:

— Εἰς τὴν χρεοῦσαν τοῦ ἀποβιώσαντος Κ. Σάν-
δερς θέσιν διωρίσθη Διαχειριστὴς τῆς ἱ. Τραπεζῆς ὁ Κ.
Γ. Τοῦλ, συγχαιρόμεθα τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ
μίαν πράξιν τόσο δικαίαν, διὰ μίαν ἐκλογὴν τόσο εὖσο-
χον, εἴθε αὐτῆς τῷ ἀφθάρτῳ καὶ αὐτῶν Πατρῶν ἀ-
μαρτίαι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ»

Ἐκφυγῇ ἡ ἀναβολή, πρόδρομος ὡς εἰκὸς τῆς δια-
λύσεως τοῦ κατακλυσμοῦ ἐκείνου ὄνπερ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΛΟΓΕΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
41.53.Υ1.Φ1.0041